

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 28 marca 2019 r.
(OR. en)

7984/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0085 (NLE)

ACP 33
WTO 92
RELEX 311
COASI 51

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 27 marca 2019 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 154 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy
zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na
mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską,
z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony, w odniesieniu do
zalecenia dotyczącego niektórych zmian do Umowy w celu uwzględnienia
przystąpienia Samoa oraz przyszłych przystąpień innych wysp Pacyfiku

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 154 final.

Zał.: COM(2019) 154 final

Bruksela, dnia 26.3.2019 r.
COM(2019) 154 final

2019/0085 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony, w odniesieniu do zalecenia dotyczącego niektórych zmian do Umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa oraz przyszłych przystąpień innych wysp Pacyfiku

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu ustanowionego na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony, w odniesieniu do zalecenia Komitetu ds. Handlu dla Stron dotyczącego zmian w Umowie w celu uwzględnienia przystąpienia nowych państw Pacyfiku do Umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa przejściowa o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej

W dniu 30 lipca 2009 r. UE podpisała Umowę przejściową o partnerstwie¹, która ustanawia ramy umowy o partnerstwie gospodarczym (zwanej dalej „UPG”) między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony. Papua-Nowa Gwinea, Republika Wysp Fidżi i Niezależne Państwo Samoa tymczasowo stosują Umowę odpowiednio od dnia 20 grudnia 2009 r., 28 lipca 2014 r. i 31 grudnia 2018 r.

Umowa o partnerstwie gospodarczym ma na celu:

- a) umożliwienie państwom Pacyfiku korzystania z ulepszonych dostępu do rynku oferowanego przez WE;
- b) wspieranie zrównoważonego rozwoju i stopniowej integracji państw Pacyfiku z gospodarką światową;
- c) ustanowienie strefy wolnego handlu między Stronami, w oparciu o wspólny interes, poprzez stopniową liberalizację handlu w sposób zgodny z obowiązującymi zasadami WTO, oraz zasadę asymetrii, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb i ograniczeń zdolności państw Pacyfiku pod względem poziomu i terminu realizacji zobowiązań;
- d) ustanowienie odpowiednich zasad rozstrzygania sporów, oraz
- e) dokonanie odpowiednich ustaleń instytucjonalnych.

2.2. Komitet UPG ds. Handlu

W art. 68 UPG ustanawia się Komitet ds. Handlu, w skład którego wchodzi przedstawiciele Stron (UE i państw Pacyfiku).

Komitet ds. Handlu ustanawia swój regulamin wewnętrzny, a współprzewodniczą mu przedstawiciel Strony WE oraz przedstawiciel państw Pacyfiku. Obaj współprzewodniczący na przemian sprawują przewodnictwo na spotkaniach. Osobę, która przewodniczy danemu spotkaniu, uznaje się za „współprzewodniczącego sprawującego przewodnictwo” do celów określonych w Umowie do czasu rozpoczęcia następnego spotkania, kiedy to funkcję współprzewodniczącego sprawującego przewodnictwo przejmuje druga Strona.

Komitet ds. Handlu zajmuje się wszystkimi kwestiami niezbędnymi do wykonania Umowy. Wykonując swoje funkcje, Komitet ds. Handlu może:

¹ Decyzja Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej (Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1).

- a) ustanawiać i nadzorować wszelkiego rodzaju komitety lub organy specjalne niezbędne do wykonania Umowy;
- b) zbierać się w dowolnym terminie uzgodnionym przez Strony;
- c) rozważać wszelkie kwestie w ramach Umowy i podejmować właściwe działania celem wypełnienia swoich funkcji, oraz
- d) podejmować decyzje oraz przedstawiać zalecenia w przypadkach określonych w Umowie.

Komitety deleguje uprawnienia w zakresie podejmowania szczególnych decyzji wykonawczych komitetom specjalnym, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Umowy, zwłaszcza Komitetowi Specjalnemu ds. Współpracy Celnej i Reguł Pochodzenia.

Art. 78 (klauzula rewizji) stanowi, że Komitet ds. Handlu może poddać przeglądowi Umowę, jej wykonanie, stosowanie oraz skuteczność oraz może przedstawić Stronom odpowiednie zalecenia w celu jej zmiany.

2.3. Planowane zalecenie Komitetu UPG ds. Handlu

W art. 80 UPG przewidziano możliwość przystąpienia innych wysp Pacyfiku do Umowy w oparciu o przekazaną zgodnie z art. XXIV GATT 1994 ofertę zgodności dostępu do rynku.

W związku z powyższym w dniu 21 grudnia 2018 r. do Umowy przystąpiło Niezależne Państwo Samoa². Strony prowadzą również procedury dotyczące przystąpienia do Umowy Wysp Salomona oraz Królestwa Tonga. Ponadto inne państwa Pacyfiku wyraziły zainteresowanie przystąpieniem do Umowy.

Podczas 6. spotkania Komitetu UPG ds. Handlu, które odbyło się w dniu 24 października 2018 r., przedstawiciele Komisji i państw Pacyfiku dokonali przeglądu Umowy i sporządzili wykaz technicznych zmian do Umowy, które są niezbędne w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa do Umowy. Komitet stwierdził, że takie zmiany wiązałyby się z uwzględnieniem Samoa jako strony Umowy i dodaniem oferty zgodności dostępu do rynku przekazanej przez Samoa do załącznika II do Umowy. Podobne zmiany do Umowy będą potrzebne za każdym razem, gdy nowe państwo Pacyfiku przystąpi do Umowy.

W związku z tym w dniu 24 lipca 2019 r., podczas 7. spotkania, Komitet UPG ds. Handlu ma przyjąć swoje zalecenie dla Stron, zalecając im zmianę Umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa, oraz upoważnienie Komitetu ds. Handlu do podejmowania decyzji w sprawie wszelkich środków przejściowych lub wprowadzających zmiany, które mogą okazać się konieczne w związku z przystąpieniem w przyszłości każdej nowej Strony („planowane zalecenie”).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Proponowana decyzja Rady określa stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w odniesieniu do przyjęcia proponowanych zmian do Umowy, w celu uwzględnienia niedawnego przystąpienia Niezależnego Państwa Samoa, a także kolejnych przystąpień, a tym samym wypełnienia zobowiązań UE wynikających z postanowień UPG.

Stanowisko takie opiera się na projekcie zalecenia Komitetu ds. Handlu w sprawie zmian do Umowy załączonym do projektu decyzji Rady.

Przedmiot przewidywanego zalecenia dotyczy dziedziny, w której Unia posiada wyłączne kompetencje zewnętrzne na mocy art. 3 ust. 2 TFUE.

² Dz.U. L 333 z 28.12.2018, s. 1.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Komitet ds. Handlu jest organem ustanowionym na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym.

Zmiany, których przyjęcie zaleca stronom Komitet ds. Handlu, wywołują skutki prawne. Po przyjęciu przez Strony planowane zmiany będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 68 w związku z art. 78 i 80 Umowy.

Planowane zmiany nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych Umowy.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego zalecenia, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowane zalecenie ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego zalecenia odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną dla decyzji, której dotyczy wniosek, jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO ZALECENIA

Ponieważ zalecenie Komitetu ds. Handlu, po zatwierdzeniu przez Strony, zmieni Umowę o partnerstwie gospodarczym, należy opublikować je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Handlu ustanowionym na mocy Umowy przejściowej o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej strony, w odniesieniu do zalecenia dotyczącego niektórych zmian do Umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa oraz przyszłych przystąpień innych wysp Pacyfiku

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 lipca 2009 r. Unia (wówczas Wspólnota Europejska) podpisała Umowę przejściową o partnerstwie między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a państwami Pacyfiku, z drugiej³, która ustanawia ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym („Umowa”). Umowa ta jest tymczasowo stosowana przez Papuę-Nową Gwineę i Republikę Wysp Fidzi odpowiednio od dnia 20 grudnia 2009 r. i dnia 28 lipca 2014 r.
- (2) W art. 80 Umowy przewidziano możliwość przystąpienia innych wysp Pacyfiku do Umowy na podstawie oferty dostępu do rynku złożonej zgodnie z art. XXIV GATT 1994. W związku z tym w dniu 5 lutego 2018 r. Niezależne Państwo Samoa („Samoa”) przekazało Stronom w celu podjęcia decyzji wniosek o przystąpienie wraz z ofertą dostępu do rynku zgodną z art. XXIV GATT 1994.
- (3) Rada zatwierdziła wniosek o przystąpienie Samoa w dniu 6 grudnia 2018 r.⁴. Samoa przystąpiło do Umowy w dniu 21 grudnia 2018 r. i tymczasowo stosuje Umowę od dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) Podczas 6. spotkania Komitetu UPG ds. Handlu, które odbyło się w dniu 24 października 2018 r., przedstawiciele UE i państw Pacyfiku sporządzili wykaz technicznych zmian do Umowy, które są niezbędne w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa do Umowy. Przedstawiciele stwierdzili, że takie zmiany wiązałyby się z uwzględnieniem Samoa jako strony Umowy i dodaniem oferty dostępu do rynku przekazanej przez Samoa do załącznika II do Umowy. Podobne zmiany do Umowy będą potrzebne za każdym razem, gdy nowe państwo Pacyfiku przystąpi do Umowy.
- (5) Art. 68 Umowy stanowi, że Komitet UPG ds. Handlu zajmuje się wszystkimi kwestiami niezbędnymi do wykonania Umowy. Należy upoważnić Komitet ds. Handlu do podejmowania decyzji w sprawie wszelkich środków przejściowych lub

³ Dz.U. L 272 z 16.10.2009, s. 1.

⁴ Dz.U. L 333 z 28.12.2018, s. 1.

wprowadzających zmiany, które mogą okazać się konieczne w związku z przystąpieniem każdej nowej Strony.

- (6) Następne (siódme) spotkanie Komitetu UPG ds. Handlu odbędzie się w dniu 24 lipca 2019 r., kiedy to Komitet będzie w stanie, zgodnie z art. 78 Umowy, zalecić Stronom wprowadzenie zmian do Umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa oraz przyszłych przystąpień innych Wysp Pacyfiku.
- (7) Unia Europejska powinna określić stanowisko, jakie należy zająć w odniesieniu do zalecenia dotyczącego takich zmian,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komitetu UPG ds. Handlu na kolejnym spotkaniu w odniesieniu do zmian do Umowy w celu uwzględnienia przystąpienia Samoa oraz przyszłych przystąpień innych wysp Pacyfiku, określono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zalecenie Komitetu ds. Handlu, po jego przyjęciu, zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*